

BIBLIOTEKA

814-1
A37

DRITËRO AGOLLI

P O E M Ë
P Ë R B A B A N Ë
D H E P Ë R V E T E N

TIRANË, 1962

891.983-1

133 2127

177 2127

891.983-1

A 37

DRITËRO AGOLLI

5
BIBLIOTEKA E SHTETIT
D. DROKASIT

~~32200~~

11 280

P O E M Ë

PËR BABANË

DHE

PËR VETEN

N. SH. BOTIMEVE «NAIM FRASHËRI»
TIRANË, 1962

POEMË PËR BABANË DHE PËR VETEN

*... Dhe nga pasardhësit e tij
ai kërkonte rregull.*

R. Berns.

I.

Punonte tokën ati im
Në djell' e shi e mjergull
«Dhe nga pasardhësit e tij
Ai kërkonte rregull».

Nuk qe mësonjës plaku im,
Po mua më mësonte;
Ai nga unë nat' për nat'
Mësimin e kërkonte.

Ma dha në dorë q'atëherë
Parmëndën dhe hostenë,
E fshiu djersën edhe tha:
«Tani këtheje dhenë!»

Po kur i thashë atit tim
Një ditë nënë ftua:
«Përse kaq shpejt ti m'i mësove
Të gjitha punët mua?».

E thithi tymin e çibukut
Dhe foli me ngadalë:
— «Që mos ta hajë qeni shkopin,
O biri im, o djalë!»

II.

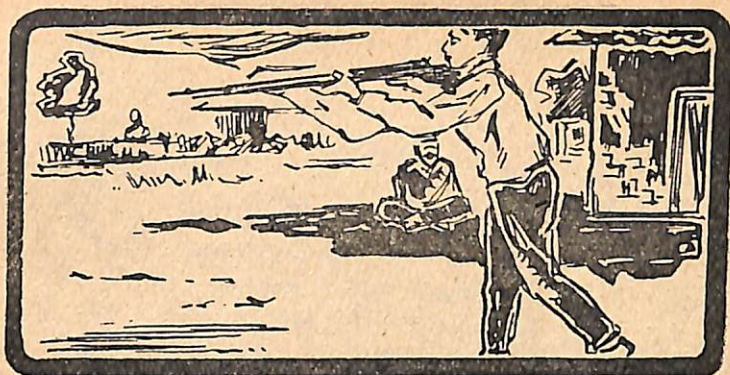
Po ishin kohra të vështira
Ahere mbi Atdhe,
Në vatër hasmi na kish hyrë
Dhe qielli ish me re.

... Babaj një ditë nënë hatull
S'e dij se ç'po kërkonte
Dhe dy-tre gurë të mëdhenj
Nga vëndi rrotullonte.

Asgjë s'kuptoja ç'bënte plaku
Dhe isha bërë vrer,
Po ati im e futi dorën
Dhe ja, një maliher!...

— «Tani me mua eja bir,
Merr leckat, thuprën, vaj!...»
I mblodha gjërat një nga një
Ashtu siç tha babaj.

Dhe hymë brenda në qilar
Ish koha për mësim:
— «Kështu ky fshihet, mbushet, shkrepet,
Shënohet, biri im!»

... Dhe qysh ahëre e fillova
Mësimin ushtarak,
Po siç e dini, djalëria
Këtë e ka merak.

Pastaj me atin tim ne shtimë
Në shënjë në oborr.
Dhe fqinja jonë llafazane
Po shahej në sinor:

— «Demir, s'ke turp, je burrë plak,
Po eja pak ndër mënd»
Babaj i thoshte: « — bëjmë qitje,
Po mbaju, mos u trëmb!»

Po kur i thashë atit tim
Te kumbulla me fletë:
— «Përse dhe pushkën ma mësove,
Ç'do bëj me të në jetë?»

E thithi tymin e çibukut
Dhe tha të njëjtat fjalë:

— «Që mos ta hajë qeni shkopin.
O biri im, o djalë»

III.

Poemën time për babanë
Un' nuk e bëj të gjatë,
Se kushedi, o mik i dashur,
Kështu s'e do im atë.

Me tinguj, ngjyra dhe kurora
S'besoj që ta vesh fare,
Se frikë kam, e gris babaj
Dhe dredh me të cigare.

Poema ime, vënde-vënde,
Rastis që të vret veshin,
Po me poetin hë për hë
Kritikët le mos qeshin.

Poemën time, mik i dashur,
Ti ndiqe ku e lashë,
Këtu un' hapa parentezë
Dhe fjalë shumë thashë.

... Kish ardhur vjeshta atëherë
Me mjegull e me shi
Dhe s'kishte fletë gjelbëroshe
Në kopësht, në qershi. . .

Përroi rrëshqiste tatëpjetë
I murmë mos më keq

Dhe varnin kokën përmbi ujë
Te lumi shelgjet pleq.

Ahere vinim me babanë
Nga ara nëpër shi
Dhe ndiqnim udhën të menduar
E mbushur me mërzi.

Kasollja jonë ne na priste
E vogël, si këpurdhë,
Me një dritore me purteka
Që dukej përmbi udhë.

Ne hymë brenda që të dy.
Hostenë plaku la,
Pastaj m'i hodhi mua sytë
Dhe urt' e butë tha:

— «Gatitu bir, gatitu djalë,
Në mal ne do të shkojmë!»
Kujtova unë se do vinim
Për dru si gjithëmonë.

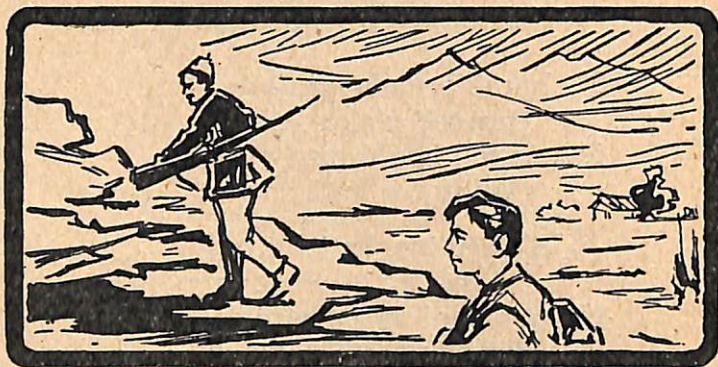
Por foli prapë ati im,
Me zë të ashpër pakë;
— «Do shkojmë pushkët t'i provojmë
Në male, nëpër flakë!»

Dhe e kuptova atin tim,
Opingat mbatha shpejtë,
— «Tani do shkojmë, lart në male,
O biri im, në çetë. . .»

IV

Edhe ne shkuam në një çetë:
Baba e djalë tok;
I vogël isha atëherë,
Po atin kisha shok.

Babaj më merrte në përrenjtë
Dhe tok me të qëllonim,
Pastaj ne ngriheshim të dy
Dhe prapë tok sulmonim.

Aq sa një ditë komisari
Tek neve u afrua,
Diçka i tha në vesh babajt,
Diçka i tha për mua.

Im atë qeshi me ngadalë
Dhe drodhi pak mustaqet,
Gëzimin pashë t'i vraponte
Tim eti nëpër faqet.

Një ditë fshehur në një ferrë
Fashisti pushkën ngriti
Dhe komisarin xheç e vrau;
Po ati im ja priti. . .

Një tjetër pushkën e drejtoi
Nga gjoksi i tim eti,
Po plumbi im në ball' e priti
Dhe ra në balt' e mbeti. . .

O! Trim me pallë është' im' atë.
Në vetull gjak të merr. . .
Një batalion nuk ka ç't'i bëjë
Kur shtje me maliher. . .

V.

. . . Kështu luftuam krah për krah
Me shokët partizanë,
Të dy ushtarë kemi qënë,
Të dy ne me babanë.